

עֲשֵׂה לְךָ
בְּדִיוֹק אוֹתוֹ הַדָּבָר
וּמִתְאוֹם תִּבִּין
יוֹתֵר מִכָּל רִגַע
אַחַר בְּחִיָּיִךְ
כַּמָּה כָּלְנוּ קְשׁוּרִים
וְאִיךָ פְּעֵלָה קִטְנָה שְׁלָנוּ
הִיא אֲדוּהַ בְּיַמַּת הַחַיִּים
שֶׁהוֹפְכֶת לְנַחֲשׁוּל
עֵנֶק וְכִבִּיר
שֶׁל שְׂאִיפָה לְטוֹב
אֶצֶל אַחַר

בְּדִיוֹק כְּמוֹ
שֶׁקָּרָה פַּעַם
גַּם אֶצְלֶךָ

יוֹם אֶחָד
מִיִּשְׁהוּ יִגַּשׁ אֵלֶיךָ
וְיִגִּיד:
”אַתָּה יוֹדֵעַ,
בְּזִכּוֹתֶךָ הִגַּעְתִּי
לְמָה שְׂפָאֲנִי הַיּוֹם”
וְאַתָּה תִּפְתַּע
וְתִגִּיד: ”בְּאֵמֶת?!”
כִּי יִהְיֶה קֶשֶׁה לְךָ
לְהֶאֱמִין שְׂאֵתָה
מִמֶּשׁ אֵתָה
עֲשִׂיתָ טוֹב
מִבְּנֵאֲדָם

וְאֵז תִּזְכֹּר בְּעֶרְגָּה
אִיךָ פַּעַם מִיִּשְׁהוּ

